
TTIP podkopává finanční regulace a nechrání občany

Útok na regulační pravomoci parlamentů

Vyjednační Evropské komise (EK) dali jasně najevo, že TTIP má „usměrnit“ regulace tak, aby nekladly překážky obchodu. V žádném případě zde nejde o zajištění ochrany občanů před značnými riziky, která finanční sektor přenáší na plátce daní a zaměstnance. Usměrnění regulace v rámci TTIP v důsledku omezí nebo zcela ukončí některé kompetence parlamentů a finančních regulátorů:

Deregulace: Pravidla TTIP pro „přístup na trhy“ znemožní parlamentům zavádět důležité finanční regulace, které mají např. stanovit maximální hodnotu finančních operací jedné finanční instituce. To by znemožnilo zavádět regulační opatření pro omezení nadměrné spekulace.

Útok na pravomoci finančních regulátorů: Navrhovaná pravidla v rámci TTIP požadují „objektivní“ domácí regulace finančních služeb, tak aby se usnadnilo získávání licencí pro finanční produkty nebo poskytovatele služeb. TTIP teoreticky umožňuje zavádět preventivní bezpečnostní opatření v zájmu klientů a finanční stability. Avšak klauzule o „vynětí preventivních bezpečnostních opatření“ („prudential carve-out“) stanoví, že tato opatření nemají představovat „větší zátěž než je nezbytné“. To v praxi vylučuje zavedení opatření, která mají zabránit vzniku další finanční krize.

Obcházení parlamentů: Návrh EK na vytvoření rámce regulatorní spolupráce požaduje, aby konzultace mezi EU a USA nejprve probíhaly za zavřenými dveřmi a až poté byly finanční regulace předloženy parlamentu. Rámec spolupráce je zacílen na společné vytváření a zavádění standardů na úrovni mezinárodních institucí, které parlamenty a občané nemohou ovlivnit, ale finanční lobby zde má značný vliv.

Finanční průmysl může zablokovat finanční regulace: EK chce aplikovat mechanismus ISDS („urovnávání sporů mezi investorem a státem“) i na finanční regulace. To by zahraničním finančním institucím umožnilo blokovat finanční reformy, což se již nyní děje u soudů v USA.

Podkopání reforem finančnictví a opatření pro prevenci krizí

Nárůst riskantního chování: Další liberalizace obchodu a investic v oblasti finančních služeb by zvýšila konkurenci amerických a evropských finančních institucí a tedy rovněž rizika, do kterých se pouští a která jsou hlavní příčinou poslední finanční krize. Navíc současné finanční regulace v EU a USA zdaleka nejsou dokončené ani dostačující, takže by liberalizace probíhala v nestabilním a slabém regulatorním rámci.

Anulování stávajících finančních reforem: TTIP by liberalizovala některé existující či dokonce nově zaváděné finanční služby, což by bylo v rozporu se stávajícími či navrhovanými reformami EU, které mají tyto služby omezovat (např. mimoburzovní („over-the-counter“) deriváty, investiční fondy nebo limity na půjčky pro banky).

Podpora bank, které jsou „příliš velké, aby zkrachovaly“ („too big to fail“): Aby se předešlo situaci, že daňoví poplatníci platí za krach velkých bank, navrhuje některé vlády rozdělení velkých bank na menší či oddělení základních bankovních služeb od spekulativních. To by ovšem naráželo na pravidla TTIP pro přístup na trhy, která zakazují omezování velikosti podniku a vylučují, aby byl poskytovatel finančních služeb nucen přijmout právní formu podle pravidel daného státu.

Splynutí finančních regulací EU a USA: Regulatorní spolupráce navrhovaná EU by v důsledku zavedla finanční regulace, které jsou pro EU a USA totožné a liší se pouze v právním znění. Americké zákony by potom platily pro americké finanční podniky v EU a naopak. To by snadno mohlo vést k poklesu regulatorních standardů na nejnižší společný jmenovatel.

Masivní a nestabilní kapitálové toky: Volný pohyb kapitálu je jedním ze zájmů TTIP, ale také významným faktorem ovlivňujícím velmi rychlé šíření

finančních rizik a krizí přes Atlantik. Dokonce i MMF (Mezinárodní měnový fond) nyní uznává, že omezení kapitálových toků mohlo v minulosti snížit závažnost nedávných finančních krizí v Řecku a ve Španělsku.

V zájmu finančního průmyslu

Zajištění práva finančního průmyslu lobbovat: Podle návrhu pravidel TTIP pro „transparentnost“ musejí ke všem finančním regulacím navrhovaným v EU a USA proběhnout konzultace se zástupci finančnictví. To v praxi dává finanční lobby značnou možnost ovlivňovat podobu regulací, zatímco k občanům se informace o navrhovaných regulacích nedostanou. Členové parlamentů by navrhovanou legislativu dostávali až po zohlednění zájmů finančního sektoru.

Zvyšování zisku jako cíl: Postoj vyjednávačů EK odráží požadavky evropské finanční lobby, včetně mechanismu ISDS („urovnávání sporů mezi investorem a státem“), který by investorům umožnil požadovat kompenzace v řádech milionů dolarů, zatímco občané by tuto možnost žalovat firmy či vlády před nadnárodními soudy neměli. Export finančních služeb představuje pro EU velmi výnosný obchod, především pro londýnskou City používající sofistikovaný lobbying vůči britské vládě a generálnímu ředitelství EK

zodpovědnému za finanční regulace (útvár „FISMA“).

Podkopání snah o vylepšení regulace a ochrany spotřebitelů: Navrhovaná regulatorní spolupráce v rámci TTIP přinese kompatibilitu či ekvivalenci regulací umožňující evropským a americkým firmám působícím v zahraničí aplikovat domácí pravidla. To vyhovuje finančním institucím, ale ponechává slabou pozici spotřebitelům usilujícím o lepší služby nebo změnu škodlivých pravidel a praktik. Finanční průmysl tak bude v důsledku muset aplikovat jen mezinárodní pravidla, o kterých rozhodují skupiny jako G20 nebo Basilejský výbor pro bankovní dohled, které příliš neberou ohled na podněty či potřeby občanů.

Regulační proces bez kontroly: Účastníci jednání o rámci regulatorní spolupráce mezi EU a USA, který má sjednotit finanční regulace, nemají zodpovědnost vůči členům parla-

mentů, ale zato jsou silně ovlivňováni finanční lobby. Z návrhů Evropské komise a interních dokumentů vyplývá, že by členové EK mysleli na zájmy či potřeby občanů a spotřebitelů.

Vnucení finančních standardů zbytku světa

Skutečným záměrem návrhu Evropské komise na regulatorní spolupráci je docílit, aby finanční regulace dohodnuté mezi EU a USA byly zaváděny také ve zbytku světa. Jestliže budou EU a USA úzce spolupracovat v mezinárodních institucích na vytvoření mezinárodních standardů, které mají platit v těchto dvou velkých ekonomických blocích, tak ostatní země budou nuceny je následovat. To ostatním zemím, ve kterých působí americké a evropské firmy, znemožní zavádět odlišné standardy.

Ekumenická
akademie